

spørgsmål synes jeg ikke at vi har fået besvaret. Vi får bare at vide, at det er en forenkling, men vi får ikke at vide, hvordan forenklingen så ellers kommer til at se ud, og det, som vi kan se langt hen ad vejen, er, at der bliver mere bureaukrati, der bliver mere papirflytteri. Det koster penge, og dem kan man kun tage et sted fra, nemlig fra den primære miljøindsats.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Hvis man vil have tingene forenklet, kan man i hvert fald altid hente hjælp hos hr. Torben Hansen, for det er jo en ekstrem forenkling. Det er ikke sådan, at der bare er tre amter i Gudenåområdet i dag, der tager sig af det. Der er også et Gudenåsråd, der sidder og koordinerer med alle kommunerne. Altså, jeg mener, Gudenåen løber nu engang, hvor den løber. Den løber igennem et større antal kommuner i dag, end den vil løbe igennem i fremtiden. Hvor det i dag er 3 amter og et større antal kommuner, der sidder og koordinerer, ja, så vil de i fremtiden være 12 kommuner, tror jeg det bliver, der skal koordinere.

Jeg kan ikke se den store forskel, og de retningslinjer, de bindende vandmål osv., som Gudenåen skal indrette sig efter, leve op til osv., vil i fremtiden være defineret qua vandrammedirektivet, Natura 2000, diverse beskyttelseslove og alle mulige ting, som de vil det i dag. Der sker jo ikke nogen ændring.

(Kort bemærkning).

Johannes Poulsen (RV):

Jeg anerkender ministerens evne til at lave gennemsnitsstatistikker, der giver et billede, som ser helt tilforladeligt ud. Men jeg må jo sige, som det vistnok var Churchill, der sagde: Jeg tror kun på de statistikker, jeg selv har forfalsket.

Derfor må man jo også sige, at det billede, der blev givet, virkelig var et gennemsnitsbillede, og i virkelighedens verden er det jo ikke bare gennemsnitsbetragtninger, man kan anlægge. Vi kan heller ikke anlægge gennemsnitsbetragtninger på de nye kommuner, som kommer. Ganske vist kommer der 99 i stedet for i gamle dage 275, men en stor del af de 99 er jo de samme kommuner, som også var før kommunalreformen. Det gælder nogle enkelte i Jylland, men især på Sjælland og i Københavnsområdet er der en lang række kommuner, der ikke er ændret, og i de kommuner er det sådan, at man allerede bagud har vurderet, at man ikke var i stand til at løfte alle dele af miljøopgaverne, og derfor er man

gået ind i miljøcentre og lignende. Det er jo altså en erkendelse af, at man ikke har kunnet løfte det.

Kl. 13.50

Nogle af de kommuner fortsætter med at eksistere. Hvor skal de gå hen, når der rundt om dem er skabt større kommuner, som nu selv tager opgaven, og som ikke længere indgår i de miljøcentre, hvor de i fællesskab kunne løse noget af det, der lå før, og den endnu større opgave, der ligger senere? Det må da give anledning til panderynken hos en miljøminister. Gør det ikke?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Nej, ikke nødvendigvis, men jeg vil gerne kvittere for, når jeg nu havde udvalgt Herning så omhyggeligt som eksempel, at hr. Johannes Poulsen så også kvitterer for det.

Det er rigtigt, at selvfølgelig er det gennemsnitsbetragtninger. Nu var det et svar til det her med saftvand, og man kan sige, at der i sandhed er tale om en gennemsnitsbetragtning, og dem er der mange af i dag. Det er også i orden, men det er bare for at vise, at når 16 - 14 plus 2 - amters opgaver bliver uddelegeret til 99, så sker der tilsyneladende en udtynding af faglige miljøer. Men det ændrer ikke ved, at der altså også går en bevægelse den anden vej, nemlig fra de 271 kommuner til de 99. Der bliver der tale om styrkede miljøer.

Eksemplet fra Herning er jo sådan set ikke så tosset, hvor nogle af de små kommuner omkring Herning nu tilslutter sig storkommunen Herning. Det var jo dér, problemerne var. Alle, der har forstand på det, siger, at der var noget, der skulle løses, og det bliver løst ved, at de kommer ind i det større fællesskab og dermed får mere faglig power til at kunne løse nogle af de opgaver, kommunerne har. Der bliver flere i fremtiden, ja, men der er jo også allerede i dag nogle, det kniber med at løse helt tilfredsstillende.

Den anden del af spørgsmålet vil jeg gerne have lejlighed til at vende tilbage til.

(Kort bemærkning).

Johannes Poulsen (RV):

Jamen det bliver der så lejlighed til nu. Jeg må jo sige, at jeg naturligvis er meget rørt over, at Herning i den grad er bragt på bane.

Men hvis vi ser bort fra det eksempel, som jo er et eksempel, der naturligvis i nogen grad kan underbygge ministerens argumentation, så for-